

Skatteindtægt. Det er ikke mere end 3 Aar siden, at denne Afgift blev saaledes fikseret, og de eneste, der da protesterede mod et saadant Skattepaalæg, det var Socialdemokraterne; Meningsfællerne af det ærede Medlem for Odense 2den Valgkreds traadte ikke op ved denne Lejlighed, og jeg slutter deraf, at det ærede Medlem i Dag med Glæde stemmer for dette Forslag om den samme Udskrivning i København. Han er i det hele sikkert med paa de videst mulige Krav i Retning af at yde Præsterne det mest mulige.

Jeg skal tillige sige, at Forslaget om de 25 Øre pr. 100 Kr.s Skatteindtægt blev kun vedtaget af Byraadet i Odense under særligt Højtryk fra Ministeriet Side. Desværre er der jo Byraad, der i alt for høj Grad lade sig paavirke af Ministrenes Mening, man er alt for ydmyg og ærbødig over for dem, man søger ikke at hævde det kommunale Selvstyre i videst mulige Omfang; naar Ministeren siger: Saadan og saadan mener jeg, det skal være, rette i alt Fald mange Byraad sig i Reglen derefter. Men denne ny Skat, som blev paalagt Odensianerne, skabte en meget stærk Bitterhed og Indignation i vide Kredse, og derfor forstaar jeg saa godt, at man ogsaa her i København er meget indigneret over, at den nuværende Regering paa alle mulige Maader, ogsaa paa dette Omraade, søger at presse de flest mulige Penge ud af Københavnerne . . .

Formanden: Jeg anmoder paa ny det ærede Medlem om ikke at bruge for stærke Udtryk.

Marott: Presse var maaske for haardt et Udtryk . . .

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem uden Modsigelse gaa videre i sit Indlæg.

Marott: Jeg kan saa godt forstaa, at Københavns Borgere ere blevne indignerede over, at Ministeriet udskriver saa store Præstepenge. Og yderligere vil jeg sige, at det ikke fremmer Kristendommen her i Landet. Ja, der er jo mange andre Sager, det ikke fremmer, og jeg skal straks nævne et Eksempel. Det er min Overbevisning, at det Skridt, der her foretages af Ministeriet, saavel som mange andre Forsøg paa at lægge Hindringer i Vejen for Udviklingen i København, lægge ny Skatter paa dens Borgere og nægte dem den ene og anden Reform, vil give sig Udslag

ved det forestaaende Valg paa Tirsdag, saaledes at de Herrer, der, saa vidt jeg ved, i denne Sag staa paa Regeringens Side, Antisocialisterne, ville komme til i høj Grad at føle Smærterne af Regeringens og Flertallets Politik overfor København.

Men jeg vil sige, for at holde mig til det kirkelige og det præstelige, at dette Lovforslag fremmer ikke Kristendommens Sag her i Landet. Lad os dog være enige om, at Kristendommen skal være en Følelæssag, en Samvittighedssag for hver enkelt, han skal have Lov til at tro og tænke, hvad han vil. Som Grundtvigianerne sige: Frit at tænke, tro og tale, det er nordisk Sæd. (*Afbrydelse:* Det er Folkets gamle Ret!) Undskyld, det var maaske noget fra et andet Vers. Jeg er saa heldig i den Henseende at have Tilslutning hos det ærede Medlem for Nykøbing (K. Bjerre), der har udtalt, at der, hvor Frihed er mest nødvendig, er paa det aandelige Omraade. Ja, det er virkelig sande og smukke Ord, som bør slaas fast med Syvtommersøm ved denne Lejlighed, det er netop et godt Valgsprog, at der, hvor Frihed mest er nødvendig, er paa det aandelige Omraade. Men, mine Herrer, det forekommer ikke mig, at det ærede Medlem for Nykøbing (K. Bjerre) under denne Sags Behandling, lige saa lidt som ved mange andre Lejligheder, i særlig Grad lægger for Dagen, at han selv retter sig efter det Valgsprog, han saa smukt har fremført her. Det er jo netop saaledes, at den Retning, han repræsenterer, hævder Aandslivets Frihed, Frihed inden for Kirken. Det har man konstateret ved Oprettelsen af Valgmenigheder, det er en smuk, stor og god Bevægelse, der paa den Maade i en Menneskealder er gaaet hen over Landet og har sat sig Frugt i Valgmenigheder og Frimenigheder for netop at naa til den størst mulige Frihed paa det aandelige Omraade, eller for endnu en Gang at citere en Sætning fra den Side: Frihed for Loke saavel som for Thor. Det er netop en Bevægelse, som vi Socialdemokrater maa sympatisere med i høj Grad. Det er ogsaa vort Ideal, at faa Kirken adskilt fra Staten.

Men hvorfor sørger det ærede Medlem saa ikke for gennem hele sin Stilling her paa Rigsdagen i højere Grad, end Tilfældet er, at praktisere denne gode Lære om den størst mulige Frihed paa det aandelige Omraade? Thi hvad er det, det Lovforslag betyder? Det betyder det samme som, at Folk, der ikke bryde sig Spor om Præster,